

ATD = All Together for Dignity – Agir Tous pour la Dignité (Samen voor waardigheid)

Grenzeloze samenwerking

Leven en werken in het buitenland of je tijdens internationale bijeenkomsten onderdempelen in talloze ontmoetingen met totaal verschillende mensen uit totaal verschillende landen: het doet iets met je. Zeker als velen onder hen dagelijks moeten overleven in moeilijke omstandigheden. Ontmoetingen op het scherp van de snede.

Haïti, de Filipijnen, Canada, Burkina Faso en België zijn landen die ver uit elkaar liggen. Maar in elk van die landen zien we hoe mensen vanuit hun eigen omstandigheden strijden om te overleven, meer nog voor een waardig bestaan.

Na jaren van inzet in eigen land waren de Vlaamse vrijwilligers Bert en Marianne Luyts-de Laat met hun gezin zes jaar in Canada en startten daar onder meer een Volksuniversiteit in de provincie Québec. Terug in Europa is Marianne actief in het project 'Samen werken en

Tekening Steven Gryspeerd

leren' in Frankrijk. Ieders recht op een plaats in de samenleving staat hier centraal.

In een jongerenontmoeting in Boedapest georganiseerd door ATD Vierde Wereld en de Raad van Europa ging het er in december over hoe jongeren actief kunnen deelnemen aan de samenleving, lokaal en over de grenzen. In een rollenspel werd een jeugdraad gevormd

waarvan de leden een verschillend standpunt innamen. Toch moesten ze samen beslissen of ze een voorstel van de burgemeester al dan niet zouden aannemen.

Grensverleggende ervaringen en grenzeloze samenwerking blijven nodig in de strijd tegen extreme armoede en uitsluiting.

Jos Delisse

Jongeren willen meedoen in de samenleving

“Werken aan een rechtvaardigere maatschappij via de deelname van alle jongeren”. Dat was het thema van de Europese jongerenbijeenkomst van 2 tot 8 december in Boedapest (Hongarije). Vooral ging het om de vraag hoe ook jongeren die geconfronteerd worden met moeilijke levensomstandigheden en sociale uitsluiting actief te betrekken op school, in verenigingen, in gemeenten of zelfs op Europees niveau.

Een bont gezelschap van 28 deelnemers uit 7 verschillende Europese landen (België, Frankrijk, Spanje, Groot-Brittannië, Polen, Italië en Duitsland) deed mee. De Europese jongerenwerking Djynamo van de beweging ATD Vierde Wereld en de Raad van Europa tekenden samen voor de organisatie van deze studieweek. Frans en Engels waren de voertalen en daarnaast waren er professionele tolken om ervoor te zorgen dat iedereen elkaar goed begreep. Naast ATD Vierde Wereld waren ook andere verenigingen vertegenwoordigd die samenwerken met jongeren die armoede en uitsluiting kennen. De Belgische delegatie bestond uit Ludovic (22), Sara (25), Dries (27) en Damien (32).

Na een korte vlucht vanaf Zaventem kwamen we op zondag 2 december aan in Boedapest. Daar installeerden we ons in het Europees jongeren centrum van de Raad van Europa. 's Avonds stond een eerste kennismaking en een welkomstdrankje op het programma.

Drukke week

Het echte werk begon maandagochtend. We kregen een inleiding over hoe de week zou verlopen en ook de directeur van het jongeren centrum sprak ons toe. Meteen daarna zijn we

met het thema gestart. We spraken over wat actieve deelname aan de maatschappij is en vertelden over onze persoonlijke ervaringen. 's Avonds stelden de verschillende verenigingen zichzelf voor.

De volgende dag spraken we over de moeilijkheden die er kunnen zijn als je wilt deelnemen, maar ook over de mogelijke oplossingen. We werkten in kleine groepjes en stelden onze bevindingen voor aan de anderen door middel van een korte theaterscène. Een belangrijke dialoog was ook die over de mensenrechten. We wisselden uit wat voor ons de belangrijkste mensenrechten zijn. De conclusie was

dat eigenlijk alle mensenrechten belangrijk zijn. Juist in hun onderlinge samenhang krijgen ze hun volle betekenis en kracht.

Om te ervaren hoe deelname in bijvoorbeeld een gemeente of stad kan gebeuren, speelden we bij wijze van oefening een situatie na. We waren allemaal leden van een jeugdraad die moesten beslissen of ze het voorstel van de burgemeester om een jeugdparlement te stichten zouden aanvaarden of niet. Iedereen had een andere rol. We leerden dat er vaak heel verschillende standpunten zijn. Een etentje 's avonds met zijn allen in de stad was een mooie afsluiting.

Dries en Ludovic voeren het woord namens de Belgische delegatie.

'Doe een stap vooruit'

In kleine groepjes bezochten we woensdagochtend vijf verschillende verenigingen die zich inzetten tegen sociale uitsluiting : twee verenigingen die werken met Roma, een jeugdcentrum, een vereniging die werkt met verslaafden en een vereniging die zich inzet voor holebirechten. Wij bezochten het jeugdcentrum Cherry Youth. Ze geven aan jongeren de kans om activiteiten te organiseren en hun talenten te ontplooiën. We bezochten de pub waar vroeger het bureau van de vereniging was. Jammer genoeg krijgen ze geen subsidies meer en hebben ze momenteel geen bureau. We leerden er veel, bijvoorbeeld over de manier waarop zij jongeren bereiken. Na de middag hadden we de kans om Boedapest te verkennen, een immense stad waar veel te beleven valt!

Over wat we bij de verschillende verenigingen hadden gezien en geleerd brachten we op donderdag verslag uit. We gingen dieper in op het thema: armoede en sociale uitsluiting en de vele gezichten ervan.

We ervoeren dit zelf aan de hand van het simulatiespel 'Doe een stap vooruit'. We kregen een rol en werden met een aantal situaties geconfronteerd. Het spel weerspiegelde de realiteit van onze maatschappij : sommigen kregen meer kansen en gingen sneller vooruit dan anderen.

Aanbevelingen

Een aanvang maken met het schrijven van aanbevelingen voor drie doelgroepen stond 's middags centraal : jeugdverenigingen, lokale overheden

Een bont gezelschap van 28 deelnemers uit zeven verschillende Europese landen (België, Frankrijk, Spanje, Groot-Brittannië, Polen, Italië en Duitsland) deed mee.

Studieweek ATD Vierde Wereld en Raad van Europa in Boedapest

en Europese instanties. Twee experts, Marius uit Litouwen en Sakis uit Griekenland, gaven ons meer uitleg over die doelgroepen en over hoe we de aanbevelingen zouden kunnen schrijven. In kleine groepjes werkten we aan concrete aanbevelingen met situaties die we tijdens de week hadden besproken.

Op de afsluitdag werkten we verder aan de aanbevelingen, die we de komende maanden willen afronden. De studieweek was dus geen eindpunt, maar het begin van dit proces. We gaan er ook over spreken met andere jongeren, verenigingen en instanties (zie agenda op pagina 8). Alle deelnemers kregen die avond een certificaat, waarna we ons met plezier overgaven aan een afscheidsfeestje.

Al bij al was het een intensieve en boeiende week waarin we veel geleerd hebben : naar elkaar luisteren, het woord nemen, samenwerken en elkaar steunen. Maar het was niet altijd gemakkelijk omdat er in het Frans en Engels gewerkt werd en dat vraagt een serieuze inspanning. We werkten ook op verschillende manieren: in grote groep, in kleine denkgroepjes, met simulatieoefeningen, met theater. Ieder had zijn eigen manier van deelnemen en had op die manier zijn/haar inbreng. Moe maar voldaan keerden we terug naar huis, met veel ervaringen die we niet snel zullen vergeten.

Tussen de 16 en 26 jaar en geïnteresseerd in de Europese jongerenwerking Djynamo van de beweging ATD Vierde Wereld? Mail Sara of Dries via: djynamo@atd-vierdewereld.be

Ludovic Henrist, Sara Philips
en Dries Vastiau

‘Mentaliteit in Canada heel anders’

Canadezen hebben andere kijk op armoede

Een beetje heimwee naar Canada hebben ze wel, zeker nu ze net hoorden dat er vijftig centimeter sneeuw ligt in Montreal. Volontairs Bert Luyts en Marianne de Laat (allebei geboren in 1965) waren er zes jaar voor de Beweging ATD Vierde Wereld met hun dochters Jorinde ('94) en Jelena ('97). “De overgang van België naar Canada was moeilijk. De overgang nu naar Frankrijk is dat ook.”

In België volgde Bert onder meer het Collectief Partners van het Algemeen Verslag over de Armoede op. Marianne was de spil in de Vlaamse Volksuniversiteit. Na een missie in eigen land van acht jaar kwam de vraag van de internationale leiding om naar Burkina Faso of Canada te gaan. Bert stond open voor beide mogelijkheden. Marianne en de dochters zagen Afrika niet zitten, Canada wel. “Jorinde, die toen twaalf was, zag er erg tegenop, vooral ook omdat ze haar vriendinnen zou moeten missen. Jelena was acht en tilde er veel minder zwaar aan. Eenmaal in Canada bleek juist dat Jorinde zich heel snel aanpaste, terwijl het Jelena veel moeite heeft gekost.” Muziek maken bleek een houvast. Wat ze in België al deden, bleven ze ook in Canada doen: harp (Jorinde), saxofoon (Jelena), dwarsfluit (Marianne) en koorzang (Bert).

Maar verder was er vooral veel werk, want ook in Canada leven veel mensen in grote armoede. ATD Vierde Wereld heeft er een tiental groepen in de overwegend Franstalige provincie Québec.

Bert: “Het eerste jaar bezochten we vooral de groepen en leerden we de mensen kennen. Het zijn vooral militanten, die zelf met armoede kampen, er zijn rela-

tief minder medestanders bij de beweging betrokken dan hier. De afstanden zijn enorm. De verste groep is die in Rouyn-Noranda, 600 kilometer en negen uur bus van Montreal.”

Grote betrokkenheid

“Na een jaar zijn we gestart met de Volksuniversiteit”, vertelt Marianne. “Die gaat inmiddels al zes jaar door en wordt nu opgevolgd door een andere volontair. Het is geen kleinigheidje voor mensen van ver om mee te doen. Toch komen er ook uit Rouyn-Noranda altijd twee vertegenwoordigers, met een nachtbus. Anderen doen 2 tot 4 uur bus om te komen. De betrokkenheid is groot.”

Bert verdeelde zijn tijd over verschillende taken: het jaarlijkse Festival van de Gedeelde Kennis in een wijk met veel armoede en uitsluiting in Montreal, het mee organiseren van de Werelddag van Verzet tegen Extreme Armoede, 17 oktober, in verschillende plaatsen en het opvolgen van het collectief van verenigingen dat in Québec opkomt tegen armoede, het ‘*Collectif pour un Québec sans pauvreté*’. “De sociale voorzieningen in Canada zijn een stuk minder genereus dan in België of Frankrijk”, weet Bert. “Ook de mentaliteit is helemaal anders: terwijl we in Europa veel gemakkelijker praten over waar we recht op hebben, zal een Canadees het veel eerder hebben over ieders eigen

*Volksuniversiteit van januari 2010 in Montreal.
Thema: Vervoer, een belangrijke behoefte.*

verantwoordelijkheid om het beste van zichzelf te geven om zijn eigen situatie en daarmee die van de samenleving te verbeteren. Een discours over de mensenrechten slaat er minder goed aan. Hoewel Canada evengoed de Universele Verklaring van de Mensenrechten en andere verdragen heeft ondertekend." Bij het werven van fondsen moest Bert ook rekening houden met die andere mentaliteit. In Canada krijgt ATD Vierde Wereld geen cent overheids subsidie. "We zijn daar volkomen afhankelijk van giften van particulieren en stichtingen en van ondersteuning door de internationale beweging."

Festival van gedeelde kennis in Montreal, juni 2011.

Kruising van Kennis

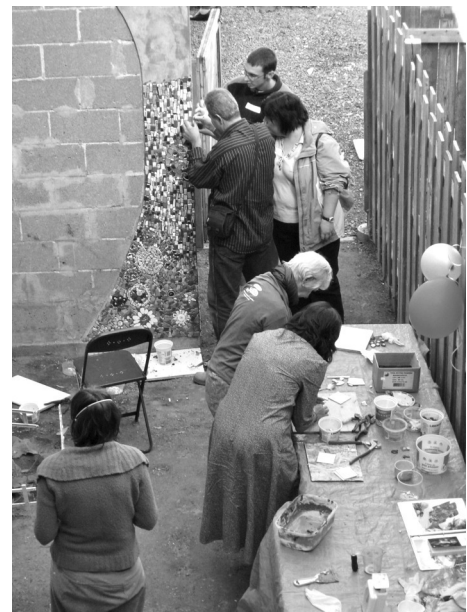
Naast de Volksuniversiteit waren voor Marianne enkele projecten op het gebied van 'Kruising van Kennis' erg belangrijk. "Het gaat er hierbij om dat we universitaire kennis, praktijkkennis van onder meer sociaal werkers en dokters kruisen met de ervaringskennis van mensen in armoede. Deze vormen van kennis elkaar laten ontmoeten en bevruchten zodat het een gedeelde nieuwe kennis wordt, dat is wat we willen bereiken." Heel concreet startte Marianne twee projecten op : één rond toegang tot tandzorg en één rond relaties tussen mensen in armoede en werkers in de eerstelijns gezondheidszorg. In één van de bijeenkomsten legden deelnemers aan de hand van foto's aan elkaar uit wat volgens hen de barrières zijn tussen mensen in armoede en gezondheidswerkers. Elkaars

visie beter begrijpen, leidt naar meer wederzijds begrip en inzicht, wat op termijn de relatie ten goede komt. Marianne volgt nu deze projecten verder op vanuit Frankrijk, waar zij onder meer deel uitmaakt van het team dat de acties op het gebied van Kruising van Kennis wereldwijd opvolgt.

Voor Bert zijn de sterkste momenten in Canada vooral verbonden aan de jaarlijkse Festivals van de Gedeelde Kennis: "Kinderen, jongeren, ouders uit heel verschillende milieus die elkaar gedurende enkele dagen ontmoeten en samen creatief zijn, vrolijk zijn en elkaar beter leren kennen, dat zijn toch de evenementen waar je kracht uit kunt putten. Het is ook een evenement waarmee je jongeren warm kunt maken voor de acties van de Beweging."

Niet eenvoudig

Inmiddels is Bert toegetreden tot het nationaal coördinatieteam van ATD Vierde Wereld Frankrijk. Dat team werkt samen met ruim 100 groepen in 15 regio's. "Er zijn zeker meer dan 1000 mensen in actief. We proberen hun ervaringen en acties te volgen, via documenten en vooral ontmoetingen. Ook samen plannen en oriënteren is een belangrijk deel van de job, zeker nu, in deze periode van evaluatie en planning in de Beweging. " Marianne verdeelt haar tijd tussen het team 'Kruising van kennis' en het project 'Samen Werken en Leren'* in Noisy-le-Grand. Hierin staat het recht op werk centraal. Mensen in armoede en anderen (compagnons) leren en werken samen in drie teams. Marianne zit in de kuisploeg. "Eerlijk gezegd is het in eerste instantie vooral een kwestie van leren samenwerken, want dat is echt niet eenvoudig als je zo verschillend bent," zegt Marianne.

Startdag ATD Vierde Wereld, september 2011: werken aan een collectieve mozaïek op de koer van het Vierde Wereldhuis in Montreal.

De familie Luyts-de Laat woont nu in Noisy-le-Grand, waar Joseph Wresinski eind jaren vijftig met militanten in een daklozenkamp de Beweging ATD Vierde Wereld begon. Nu heeft de Beweging er een opvangcentrum voor dakloze gezinnen met jonge kinderen en begeleidt er op die manier 35 gezinnen die een geschiedenis van grote armoede hebben. "Via werk en wonen dicht bij mensen in armoede staan is op dit moment een groot deel van mijn inzet als permanent werkster", vertelt Marianne. "Het is niet altijd gemakkelijk maar het is een enorme verrijking: het doet je nadenken over jezelf en over de samenleving waarin we leven...".

De vrouwen van het gezin maken inmiddels weer muziek en Jorinde studeert politieke wetenschappen in Reims. Bert is nog op zoek naar een koor om zich bij aan te sluiten. En naar de vrije tijd die daarvoor nodig is...

Jos Delisse

*Zie het artikel op volgende bladzijde.

Samen werken en leren

De een was jaren werkloos en kende armoede. De ander heeft een diploma van een hogeschool met faam. Mensen die elkaar anders nooit zouden ontmoeten staan samen op de werkvloer. Samen leren, samen werken. Dat is de bedoeling. Een droom? Een onmogelijke opdracht?

Pijnlijke overbodigheid

TAE* is een bedrijf van ATD Vierde Wereld, met een twintigtal werknemers. Toch was het creëren van jobs niet het grootste doel bij de start van dit bedrijfje in 2002 in Noisy-le-Grand bij Parijs. Het onderliggende idee is een overtuiging die voor de stichter van de beweging Joseph Wrésinski een echte obsessie was : elke mens een plaats geven. Hij verdroeg niet dat mensen in armoede zich zo vaak overbodig voelen en onnuttig. We denken daarbij altijd in de eerste plaats aan werk, zei Wrésinski, want we zijn een maatschappij gebouwd op arbeid. Maar die overbodigheid strekt zich ook uit op familiaal, cultureel, religieus en spiritueel vlak. En vaak is dat nog pijnlijker. Het is de taak van een mens om daar te zijn waar hij het meest kan betekenen voor de maatschappij. Maar voor mensen die al jaren vechten tegen armoede is dit niet haalbaar als ze geen steun vinden. Onze basisoptie is dan ook om naast hen te staan.

Op weg gaan met mensen

En dat is precies het eigene van TAE : een bedrijf met mensen die een geschiedenis van armoede meedragen, en mensen

uit andere milieus die als 'compagnons' naast hen werken. Er zijn wel meer bedrijven in de sociale economie – zeker in Vlaanderen – die met begeleiders werken. De compagnons van TAE

zijn echter in de eerste plaats medewerknemers. Ze voeren dezelfde taken uit en dragen dezelfde werkkledij. Ze ontvangen hetzelfde salaris en engageren zich om minstens één jaar mee te werken. Een ingenieur informatica gaat niet direct naar de IT-ploeg maar eerst naar de gebouwenploeg, om te vermijden dat hij of zij ongewild en automatisch de rol van ploegleider op zich neemt. Makkelijk is het niet. Er is hoe dan ook een kloof. Een compagnon getuigt hoe moeilijk ze het aanvankelijk had met het soms trage werkritme, met de afwezigheden, met alcoholproblemen bij collega's. Pas na lange gesprekken met een collega die armoede kende kon ze inzien hoe een contract bij TAE voor de meesten een heel groot verschil maakte

Tijdens een open dag tonen medewerkers hun vaardigheden. (Foto's TAE)

in hun leven. En dan besefte ze dat ze er niet in de eerste plaats was om efficiënt en rendabel te zijn maar om op weg te gaan met mensen, zodat zij het beste uit zichzelf konden halen, ondanks alle moeilijkheden. De compagnons maken dit experiment mogelijk. Zij kregen kansen in het leven, zij hebben de vrijheid om keuzes te maken. Zij zijn er opdat het werk in de ploegen goed zou verlopen, om de goede sfeer te bewaken, om niet te vergeten om aan iedereen een plaats te geven.

De werkdomeinen

Als bedrijven computers afschrijven zijn ze vaak nog bruikbaar. Dat is één van de werkdomeinen van TAE. Computers worden terug gebruiks-

klaar gemaakt en verkocht aan scholen en verenigingen, die geen nood hebben aan de allernieuwste modellen. 'Gebouwen' is een ander werkdomein. Een ploeg doet herstellings- en renovatiewerken in opdracht van verenigingen en particulieren. Schoonmaken en huishoudelijke taken zijn een derde werkdomein. Omdat er in het ene domein soms meer opdrachten zijn dan in het andere, of omdat een grote opdracht anders niet tijdig kan afgemaakt worden zijn er geen harde grenzen tussen de werkdomeinen en gaan werknemers als het nodig is meehelpen in een andere ploeg. Dat vergt veel bereidheid om nieuwe vaardigheden aan te leren en ook om collega's te coachen.

Eén van de werkdomeinen van TAE is computers terug gebruiksklaar maken en verkopen aan scholen en verenigingen, die geen nood hebben aan de allernieuwste modellen.

Een labo

TAE is geen leerwerkplaats in de zin dat mensen er een tijdelijk contract krijgen om werkervaring op te doen en dan moeten vertrekken. Werknemers worden wel gestimuleerd om na verloop van tijd elders werk te zoeken. Sommigen willen dat ook, maar het is moeilijk. In tijden van crisis klampt iedereen zich vast aan zijn job. Wat zou je dan verwachten van mensen die lange tijd werkloos waren, die armoede en miserie kenden? Daarom biedt TAE ook contracten van onbepaalde duur. TAE is geen experiment dat zomaar op andere plaatsen kan gekopieerd worden. Het wil wel een labo zijn waar anderen kunnen uit leren hoe

kwetsbare werknemers toch kunnen deelnemen aan het arbeidsproces. Daarom worden er veel contacten gelegd met bedrijven die mensen in moeilijkheden een kans willen geven. Een succes van TAE is dat het al tien jaar bestaat. Maar de financiële structuur is kwetsbaar. Er wordt veel gerekend en gecijferd, de werknemers worden daar bij betrokken, het heeft invloed op welke opdrachten aangenomen worden, welke taken afgebouwd worden, hoe het werk georganiseerd wordt. Het mag er niet toe leiden dat de meest kwetsbare werknemers uitgesloten worden. Steun van buitenaf blijft dan ook nodig. Dat mensen met

een diploma hier één of twee jaar tegen hetzelfde lage loon komen meewerken is een vorm van solidariteit die diep ingrijpt. Mensen die elkaar anders nooit zouden ontmoeten staan samen op de werkvloer. Het samenbrengen van mensen uit heel verschillende sociale milieus is een rode draad in alle projecten van ATD Vierde Wereld.

Bredere sociale veranderingen

Het experiment van TAE maakt nog eens duidelijk dat er geen kleine revolutie van de arbeid mogelijk is als er geen bredere sociale veranderingen zijn. Een onderzoeker vat het zo samen: 'Strijd tegen de uitsluiting is niet mogelijk als de maatschappij niet verandert'. Een bedrijf is de maatschappij niet. Het maakt er deel van uit. Zeker in Vlaanderen is de sociale economie de voorbije jaren sterk uitgebouwd. Een wereld van verschil voor heel wat mensen die er een plaats vonden. Maar anderzijds neemt in bestaande bedrijven de werkdruk toe en is het voor veel werknemers moeilijk om vol te houden. Stress, beroepsziekten, depressies en zelfmoorden versterken de vraag: hoe bouwen we een maatschappij op waar iedereen een plaats heeft en zich nuttig kan voelen?

Marie-Thérèse Poppe

* TAE: *Travailler et apprendre ensemble* (samen werken en leren).

Bron: Gérard Desmedt. *L'entreprise réinventée. Les éditions de l'atelier*. Editions Quart Monde. 2012, 140p. Zie ook: Interview met David Régnier, voormalig directeur van TAE, op onze website: www.atd-vierdewereld.eu.

KALENDER

VOLKSUNIVERSITEIT VAN DE VIERDE WERELD

Plaats van dialoog met mensen in armoede. Op uitnodiging.

Zaterdag 16 maart,
Universiteit Antwerpen.

Zaterdag 1 juni,
VierdeWereldhuis Brussel.

Zondag 23 juni, nationale gezinsdag Chevetogne.

KENNISMAKING MET ATD VIERDE WERELD

Zaterdag 23 februari van 10 tot 13 uur, VierdeWereldhuis Brussel. De Internationale Beweging ATD Vierde Wereld wat is dat, wie zijn dat? De beste manier om ons te leren kennen is ons ontmoeten. We lunchen samen om 12u30. Breng zelf een picknick mee, wij zorgen voor soep. Aanmelden kan via het secretariaat.

VORMING

Kennisvoormiddag

Zaterdag 23 februari van 10 tot 13 uur, VierdeWereldhuis Brussel.

Vorming animatoren van de Volksuniversiteit van de Vierde Wereld, 2-3 maart, internationaal centrum, Mery-sur-Oise, Frankrijk.

DJYNAMO,

Europese jongerenbeweging zaterdag 3 februari en 23 februari,

Ontmoeting en uitwisseling rond "aanbevelingen en voorwaarden voor deelname van jongeren aan de maatschappij, het verenigings- en gezinsleven".

Tussen 16 en 26 jaar en geïnteresseerd? Mail Sara of Dries via : dynamo@atd-vierdewereld.be

MEDESTANDERSHELTER

Elke eerste donderdag van de maand van 17u tot 20u. Onze deuren en telefoonlijnen staan open. Breng zelf je picknick mee, wij zorgen voor soep. VierdeWereldhuis.

Volgende data :

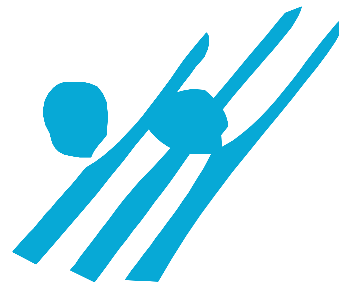
7 maart, 4 april, 2 mei.

ACTUELE INFORMATIE: zie www.atd-vierdewereld.be.

VIERDEWERELDBLAD

Uitgave van de Beweging ATD Vierde Wereld
Victor Jacobslaan 12
1040 Brussel
(02) 647 92 25 / 647 99 00
contact@atd-vierdewereld.be
www.atd-vierdewereld.be

Verantwoordelijk uitgever:
Herman Van Breen, zelfde adres

Voor giften en lidmaatschap kunt u storten op rek.nr.: 000-0745336-85 (IBAN: BE89 0000 7453 3685) Giften van 40 euro of meer per jaar zijn aftrekbaar van de belastingen. Een fiscaal attest wordt in februari afgeleverd.

ATD Vierde Wereld België is lid van de Vereniging voor Ethiek in de Fondsenwerving (VEF) en ondertekende haar ethische code. Op www.atd-vierdewereld.be vindt u meer informatie over hoe u ons (financieel) kunt steunen en/of lid kunt worden.

Lid van de Internationale Beweging ATD Vierde Wereld, een niet-gouvernementele organisatie (NGO) voor armoedebestrijding. Ze is niet gebonden aan een geloofsovertuiging, levensbeschouwing of politieke stroming. Het belangrijkste doel is: de armoede bestrijden met de armsten zelf en vanuit hun ervaringen en kennis. De acties zijn gericht op de eerbiediging van ieders waardigheid en mensenrechten : een duurzame basis voor de uitroeiing van grote armoede.

Onze adressenbestanden zijn overgezet naar één nieuw bestand. Hierbij zijn wellicht enkele foutjes in het geheel geslopen. Mocht u ten onrechte meerdere of helemaal geen VierdeWereldbladen ontvangen of heeft u andere opmerkingen over post of emails die u wel of niet ontvangt, laat het dan gerust weten via het secretariaat.

Plannen en maatregelen om de armoede in de wereld duurzaam te bestrijden kunnen alleen succesvol zijn als de mensen waar het om gaat hier van meet af aan bij worden betrokken. Dat was het uitgangspunt van het Europese seminar op 22 januari in Brussel over

'Opkomen voor een duurzame ontwikkeling die niemand achterlaat.' De kennis van mensen in armoede is hierbij even belangrijk en noodzakelijk als de kennis van universitaires en beleidsmakers.

Gerhard Stahl, Algemeen secretaris van het Europees Comité van de Regio's, verwelkomt de delegaties uit Haïti, de Filipijnen, Polen, Mauritius, China, Congo, Spanje, Frankrijk en België.

Het seminar maakt deel uit van de studie 'Evaluatie van de Millenniumdoelen met mensen in armoede wereldwijd' door de internationale beweging ATD Vierde Wereld. Hun denken en ervaringen zijn een bijzondere bijdrage aan het programma na 2015 van de Verenigde Naties.

"Een duurzame ontwikkeling is geen eenrichtingsverkeer. We hebben de biodiversiteit van mensen nodig. Cultureel, sociaal, economisch,..."